

КОХАНІ ДИКТАТОРІВ

Не було і не буде так, щоб людина покинула цей світ непоміченою. Говорячи відверто, кожен хоче залишитися в пам'яті нащадків. Проте способи, якими досягається бажане, різняться. Відтак, людство добре пам'ятає жахливі події минулого століття. Увесь величезний Радянський Союз підкорявся владі однієї людини - Йосипа Сталіна, а Германія - владі Адольфа Гітлера. Обидва диктатора володіли долями мільйонів людей, а свою довірили лише жінці. Та чи мали вибір жінки великих вождів, чи могли сказати "ні" людині, яка кожного дня виносить смертні вироки? Чи Гелі Раубаль і Надія Аллілуєва просто підкорилися волі диктаторів, чи кохали цих чоловіків, адже знали їх з дитинства як люблячого дядька або друга сім'ї? Рано взявши на себе роль господарок, вони мали змогу бачити лише один бік медалі. Важко бути супутницею людини, в якій на першому місці завжди залишиться віра у свої переконання та ідеали.

Надія Сергіївна Аллілуєва (Джугашвілі) (1901-1932) - дочка революціонера С.Я.Аллілуєва [1]. Хрещеніця А.С.Енукідзе [4].

Існує міф, що в 1903 р. дівчина впала в річку, а її врятував Й.Сталін. У 1917 р. він повернувся в м.Петроград після заслання. Саме тоді між наркомом і 16-річною Надією почався роман [1]. Вже у 1918 р. вони одружилися. Через 3 роки народжується перша дитина, хлопчик - Василь, а в 1926 р. донька - Світлана [4].

Надія займається громадською діяльністю, співпрацює з редакцією журналу "Револуція и культура", з газетою "Правда". Працює в Наркоматі у справах національностей, у секретаріаті В.І.Леніна.

3 10 грудня 1921 р. під час чисток Надія Аллілуєва-Джугашвілі була виключена з партії "за суспільну пасивність і прихильність до "анархосіндикалізму" [4]. Проте проблеми виявилися вирішуваними, і вже 14 грудня того ж року відновлена кандидатом в члени РКП(б).

У 1929 р. дружина диктатора вступила до Московської Промакадемії [1]. Все її недовге життя (31 рік) про виняткове становище Надії Аллілуєвої знали лише члени її родини. Навіть однокурсники з якими Надія Аллілуєва вчилася на інженера-текстильника, не здогадувалися про подробиці життя дружини Генерального секретаря [2].

Аллілуєва двічі намагалася піти від Сталіна. Причому другий раз вона повернулася сама, не дочекавшись його домовленостей і довго картала себе за брак волі та слабкодухість.

Остання сварка з чоловіком відбулася 7 листопада 1932 р. в квартирі К.Ворошилова. Причина роздору до цих пір залишається загадкою [4]. Аллілуєва в сльозах вибігла з-за столу і разом з дружиною В.Молотова довго гуляла по Кремлю. Вона скаржилася на своє життя зі Сталіним. Потім Аллілуєва за офіційною версією, закрившись у своїй кімнаті, вистрілила собі в серце з пістолета [3].

Та обставина, що тіло Надії не було піддане кремації, викликала здивування і багато чуток. Проте Й.Сталін заперечив проти кремації. Він наказав Г.Ягоді організувати пишну похоронну процесію, яка за пишністю могла витримати порівняння з траурними кортежами російських імператриць. Поховання відбулося на старовинному кладовищі Новодівичого монастиря [5].

На могилі поставлено пам'ятник з білого мармуру з написом: "Надія Сергіївна Аллілуєва-Сталіна, (1901-1932), член ВКП (б), від Й.В.Сталіна". Через кілька днів у газеті "Правда" було надруковано офіційний некролог: "Активний і відданий член партії ЦК ВКП (б) тов. Надія Сергіївна Аллілуєва у ніч на 9 листопада померла" [3].

Серед співробітників ОДПУ циркулювало дві версії: одна свідчила, що Надія Аллілуєва застрелилася, інша - що її застрелив Й.Сталін. Для високопоставлених співробітників ОДПУ-НКВС не було таємницею, що Генеральний секретар і його дружина жили дуже недружно [5].

Серед народу ходило чимало чуток щодо смерті дружини Сталіна. В.Молотов у своїх мемуарах описує, як Сталін плакав на її похороні, і докоряв себе, що не зміг уберегти Надію [5]. Зі спогадів очевидців постає зовсім інша картина. Згідно з нею, підійшовши до труни Надії Аллілуєвої і з силою відштовхнувши його, Сталін виголосив грузинською: "Я не знав, що ти мій ворог" [7]. Сам Й.Сталін напише матері через два роки після загибелі Надії Аллілуєвої: "Після смерті Надії моє особисте життя важке. Ти питаєш, як я живу. А я не живу, я працюю" [8].

Ангеліка (Гелі) Марія Раубаль (Шикльгубер) (1908-1931), дочка зведеної сестри Адольфа Гітлера - Ангели Раубаль-Гітлер. Після смерті батька у сім'ї Раубаль настали злидні. Майбутній фюрер ніколи не допомагав сестрі. Він згадав про своїх родичів лише тоді, коли йому знадобилася прислуга. Господарство почала

вести зведена сестра Ангела Раубаль разом з двома доньками. Гітлер відразу ж став фліртувати з племінницею, яку на честь матері назвали Ангелою. Гітлер називав її Гелі [11].

У 1927 р. Гелі закінчила школу. Згодом почала вивчати медицину в Мюнхені. Починаючи з 1928 р., брала уроки співу, мріяла стати оперною співачкою. Зв'язок Гелі з Гітлером тривав приблизно з 1925 р. і до самої її смерті. З 1929 р. вона жила в апартаментах Гітлера на Принцрегентаплац, 16 [12].

Влітку 1928 р. А.Гітлер зняв віллу “*Вахенфельд*” (згодом перебудована в маєтку “*Бергхоф*”). А вже в 1929 р. фюрер зняв велику квартиру в м.Мюнхен, де для Гелі була відведена спеціальна кімната. Племінниця постійно супроводжувала дядька на мітингах, конференціях, в театрах. Почали поширюватися чутки про зв'язок Гітлера та Раубаль. Улітку 1931 р. Гелі Раубаль, втомлена від пліток, заявила, що збирається переїхати до Відня, де хоче брати уроки музики. Фюрер категорично заборонив їй це робити [11].

Уранці 19 вересня 1931 р. в мюнхенській квартирі вождя Національно-соціалістичної німецької робітничої партії Адольфа Гітлера виявили труп Гелі Раубаль. Куля пройшла поряд з серцем і пробила легеню. На її письмовому столі лежав незакінчений лист: “*Коли я приїду до Відня, сподіваюся, це відбудеться дуже скоро, ми разом поїдемо в Земмерінг*”. Гітлер запевняв, що він у момент самогубства перебував у Нюрнберзі. Головна турбота нацистів полягала в тому, щоб уникнути скандалу і звести пояснення з поліцією і пресою до мінімуму [13].

Після смерті Гелі Раубаль Гітлер знаходився у важкій депресії. Голова НСДАП 4 дні провів в будинку своїх друзів. Він відмовлявся від їжі і води, перестав розмовляти. У мюнхенській квартирі Гітлера в кімнату Гелі ніхто, крім нього та його господині Анні Вінтер, не мав права зайти. Найближчі родичі ще не бачили А.Гітлера в такому стані. На похороні у Відні він так і не з'явився, бо не здатний був це зробити ні фізично, ні морально. Відомо, що у своєму першому заповіті Гітлер відписав всі речі, які раніше належали Гелі, своїй сестрі. Він писав: “*Ніхто не повинен торкатися до них! Як вчинити далі - вирішить Ангела*” [14].

Обставини та мотиви самогубства дізнатися неможливо. Проте існують чимало версій щодо причин загибелі Гелі Раубаль:

Були записані свідчення отця Бернарда, духовного батька Гелі (існує версія, що саме він благословив Ангеліку в останню путь). Після похорону отець сказав: “*Я ніколи не повірю в те, що*

ця дівчинка наклала на себе руки. Я дуже добре знав її ...”. І через деякий час після цих слів отець Бернард був убитий: випадково застрелений під час полювання [12]. Тасмниця смерті Гелі Раубаль так ніколи і не була розкрита.

Таким чином Надія Сергіївна Аллілуєва стала знаменитою лише після фатального пострілу, який пролунав в листопадову ніч 1932 р. у Кремлі. А Гелі Раубаль - після пострілу у вересневу ніч 1931 р. у Мюнхені. Сімейне життя не склалося ні в однієї дівчини, ні в іншої. Хоча у Надії почався роман з майбутнім чоловіком ще у 16 років, а у Гелі - у 17 років. Різниця в віці між Сталіним і Аллілуєвою 23 роки, а між Гітлером і Раубель - 19 років, що говорило про існування великого кохання. Саме яке, можливо, й послугувало такому трагічному розвитку подій. Одна тасмничо застрелилася з револьвера свого чоловіка, інша також тасмничо застрелилася з револьвера чоловіка. При чому справжні причини та обставини смертей не з'ясовані. Досить довго не друкувалися подробиці загадкових подій, а коли вони вийшли, то доказ зворотнього був неможливий.

1. <http://www.hrono.ru>
2. <http://www.kp.ru/daily/22458/14287/>
3. <http://ru.wikipedia.org>

4. *Лаврин А.П.* Словарь избранных смертей // Хроники Харона. Энциклопедия смерти. - Новосибирск: Сибирское университетское издательство, 2009. - С.373. - 544 с. - http://ru.wikipedia.org/wiki/Аллилуева_Надежда_Сергеевна

5. <http://trst.narod.ru/orlov/xxviii.htm>
6. <http://bibliotekar.ru/allilueva/10.htm>
7. <http://www.druzya.com/forum/showthread.php?12387>
8. <http://www.stihi.ru/2009/06/15/224>
9. *Князев А.* Лариса Васильева: тему “Кремлевских жен” я для себя закрыла // Труд. - 2005. - №30. http://www.trud.ru/article/30-11-2005/97361_larisa_vasileva_temu_kremlevskix_zhen_ia_dlja_sebj/print
10. *Нечаев В.* Внучка Сталина о “белых пятнах” в истории своей семи http://ru.wikipedia.org/wiki/Аллилуева,_Надежда_Сергеевна
11. http://www.hrono.ru/biograf/bio_r/raubal.html
12. http://ru.wikipedia.org/wiki/Раубаль,_Гели
13. http://www.nazireich.narod.ru/hitler_article21.htm
14. <http://lib.rus.ec/b/15770/read>